گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۶۶۰۱
پنج شنبه ۵ آذر ۱۴۰۵ ۳:۱۸

دکتر مجتبی جعفری رئیس اتحادیه پارچه فروشان تهران؛

نوآوری صنفی، کلید توسعه بازارهای جهانی صنعت پارچه

دکتر مجتبی جعفری، فعال باسابقه صنعت پارچه و نماینده اتحادیه پارچه‌فروشان تهران، با تکیه بر تجربه چنددهه‌ای در بازار، تحصیلات دانشگاهی در رشته‌های حقوق، مدیریت و جامعه‌شناسی و فعالیت‌های صنفی، بر ضرورت تحول در صنعت نساجی ایران تأکید دارد. وی با تشریح چالش‌های تولید، واردات، صادرات و قاچاق پارچه، راهکارهایی همچون تخصص‌گرایی، ارتقای کیفیت محصولات، بهره‌گیری از هوش مصنوعی و حفظ میراث فرهنگی منسوجات ایرانی را از الزامات توسعه این صنعت دانست.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، مجتبی جعفری، فعال باسابقه حوزه پارچه و نماینده اتحادیه پارچه‌فروشان تهران، با تشریح مسیر تحصیلی و حرفه‌ای خود، از ضرورت اصلاح رویکردهای اقتصادی در صنعت نساجی، ایجاد تعادل میان واردات و تولید داخلی، مقابله با قاچاق، تقویت کیفیت محصولات و بهره‌گیری از هوش مصنوعی در کسب‌وکارها سخن گفت. وی همچنین بر اهمیت حفظ میراث فرهنگی پارچه و پوشش ایرانی، تخصص‌گرایی در مدیریت و استفاده از تجربیات جهانی برای توسعه صنعت کشور تأکید کرد.

از تجربه بازار تا تحصیلات دانشگاهی؛ مسیری میان تجارت، مدیریت و جامعه‌شناسی

مجتبی جعفری، متولد اسفندماه ۱۳۴۸ در محله امیریه تهران، دارای مدرک کارشناسی حقوق بین‌الملل، کارشناسی مدیریت، کارشناسی ارشد مدیریت و دکترای تخصصی جامعه‌شناسی است.

وی مسیر حرفه‌ای خود را از سال ۱۳۶۵ و با فعالیت در جایگاه شاگرد در بازار مولوی آغاز کرد و در سال ۱۳۶۶ به خدمت سربازی رفت. جعفری در دوران خدمت، در منطقه جنوب کشور مجروح شد و افتخار جانبازی را کسب کرد. پس از پایان خدمت در سال ۱۳۶۹، فعالیت خود را در عرصه کسب‌وکار ادامه داد و مسیر کاری‌اش را از شاگردی به تجارت و تولید گسترش داد.

وی درباره هم‌زمانی فعالیت اقتصادی و تحصیلات دانشگاهی خود توضیح داد که تحصیل را در جریان کار و در میان دشواری‌ها و مشغله‌های زندگی آغاز کرده است. انتخاب رشته حقوق بین‌الملل نخستین گام دانشگاهی او بود، اما علاقه به توسعه دانش و شناخت ابعاد مختلف فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی موجب شد به تحصیل در رشته مدیریت و سپس جامعه‌شناسی روی بیاورد.

جعفری بیان کرد که جامعه‌شناسی بیش از سایر رشته‌ها ذهن او را درگیر کرده و زمینه ادامه تحصیلات تخصصی‌اش را در این حوزه فراهم آورده است.

هفت سال فعالیت در اتحادیه پارچه‌فروشان تهران

این فعال حوزه صنعت پارچه با اشاره به مسئولیت صنفی خود عنوان کرد که به نمایندگی از اعضای صنف پارچه‌فروشان تهران، حدود هفت سال است در اتحادیه حضور دارد و فعالیت می‌کند.

وی جایگاه خود را در این مجموعه، نمایندگی و خدمت به اعضای صنف دانست و تأکید کرد که تلاش کرده است در این مدت ارتباطات صنفی و بین‌سازمانی را توسعه دهد و برای بهبود شرایط فعالیت فعالان این حوزه گام بردارد.

ضرورت تعادل میان واردات، تولید داخلی و صادرات پارچه

جعفری در تشریح مسائل صنعت پارچه، واردات و تولید داخلی را دو مؤلفه مهم و مرتبط با یکدیگر دانست و اظهار کرد که طی سال‌های گذشته، واردات پارچه در کشور با حجم قابل‌توجهی انجام می‌شد، اما با توسعه ظرفیت‌های تولید داخلی، بخشی از واردات محدود و در برخی موارد ممنوع شد.

وی با اشاره به وضعیت تولید پارچه‌های مبلی توضیح داد که حدود ۹۰ درصد نیاز بازار داخلی در این حوزه از طریق تولیدات داخل تأمین می‌شود و بخش باقی‌مانده، عمدتاً شامل پارچه‌های لوکس و خاصی است که امکان تأمین آن‌ها از طریق واردات وجود دارد.

به اعتقاد وی، ممنوعیت کامل واردات رویکرد مناسبی نیست؛ زیرا در شرایطی که تعدادی از تولیدکنندگان داخلی در قالب یک انجمن فعالیت می‌کنند و واردات نیز به‌طور کامل متوقف می‌شود، احتمال شکل‌گیری رانت و محدود شدن رقابت افزایش می‌یابد.

وی در عین حال واردات صرف را نیز راهکار مناسبی برای اقتصاد کشور ندانست و بر ضرورت ایجاد توازن میان تولید داخلی، واردات هدفمند و صادرات تأکید کرد.

جعفری با اشاره به اینکه تصمیم‌گیری در این حوزه باید متناسب با شرایط اقتصادی و ظرفیت‌های تولیدی کشور باشد، خاطرنشان کرد که سیاست‌های وارداتی و صادراتی نباید به‌صورت جزیره‌ای و بدون توجه به آثار متقابل آن‌ها بر بازار اتخاذ شوند.

میراث پارچه و پوشش ایرانی؛ ظرفیت فرهنگی کمتر شناخته‌شده

یکی از محورهای مهم دیدگاه‌های جعفری، توجه به پیشینه تاریخی و فرهنگی صنعت منسوجات در ایران است. وی با اشاره به جایگاه پارچه در تمدن‌های کهن اظهار کرد که منسوجات از نخستین دست‌بافته‌های بشر به شمار می‌روند و از آغاز شکل‌گیری تمدن‌ها تا امروز، ارتباط نزدیکی با زندگی انسان داشته‌اند.

وی با بیان اینکه ایران از تنوع گسترده‌ای در زمینه پوشش، پارچه و نمادهای فرهنگی برخوردار است، معتقد است این ظرفیت تاریخی و فرهنگی آن‌گونه که شایسته است مورد توجه و توسعه قرار نگرفته است.

جعفری به تفاوت‌های فرهنگی و پوششی مناطق مختلف کشور اشاره کرد و توضیح داد که شرایط جغرافیایی، اقلیمی و تاریخی در شکل‌گیری الگوهای پوشش در مناطق مختلف نقش داشته‌اند. از جنوب کشور تا شمال، از مناطق ترکمن‌نشین تا نواحی ایلام و کرمانشاه، تنوع قابل‌توجهی از پوشش‌ها و سنت‌های مرتبط با منسوجات وجود دارد.

وی همچنین با اشاره به پیشینه تمدن‌هایی همچون ایلام و بابل، تأثیر تاریخی این تمدن‌ها بر فرهنگ و پوشش مناطق مختلف را قابل‌توجه دانست و بر ضرورت ثبت، مطالعه و معرفی این میراث تأکید کرد.

تألیف کتاب درباره تکثر فرهنگی پارچه و پوشش در ایران

نماینده اتحادیه پارچه‌فروشان تهران در ادامه به یکی از فعالیت‌های پژوهشی خود اشاره کرد و گفت که در حال تدوین کتابی درباره تکثر عناصر فرهنگی مرتبط با پارچه و پوشش در ایران است.

وی این پروژه را کاری دشوار و نیازمند مطالعات گسترده مردم‌نگارانه توصیف کرد و توضیح داد که تلاش داشته است با نگاهی جامع و واقع‌بینانه، بخشی از تنوع فرهنگی کشور در حوزه پارچه و پوشش را گردآوری و تدوین کند.

جعفری ابراز امیدواری کرد که در صورت فراهم شدن شرایط، بتواند این اثر را به پایان برساند و منتشر کند تا به‌عنوان یادگاری پژوهشی برای جامعه اصناف و فعالان صنعت پارچه باقی بماند.

نقش رسانه‌ها در معرفی هویت فرهنگی و تقویت آموزش عمومی

جعفری در بخش دیگری از صحبت‌های خود، رسانه‌ها را دارای ظرفیت مهمی برای معرفی میراث فرهنگی کشور دانست و به‌ویژه بر نقش رسانه ملی در این زمینه تأکید کرد.

وی اظهار کرد که تولید مجموعه‌های نمایشی در مناطق مختلف ایران می‌تواند ضمن افزایش محتوای آموزشی آثار رسانه‌ای، زمینه آشنایی مخاطبان با تنوع پوشش، فرهنگ و سنت‌های بومی را فراهم کند.

به اعتقاد وی، برای معرفی درست این تنوع فرهنگی باید از نگاه‌های افراطی و تفریطی فاصله گرفت و شرایط تاریخی، جغرافیایی و اجتماعی هر منطقه را در تحلیل سنت‌ها و الگوهای پوشش در نظر گرفت.

وی همچنین آموزش عمومی را یکی از ابزارهای مهم برای اصلاح نگرش‌ها و افزایش شناخت اجتماعی دانست و استفاده از ظرفیت فیلم‌ها و مجموعه‌های نمایشی را در این مسیر مؤثر ارزیابی کرد.

قاچاق، هزینه‌های تولید و رکود بازار؛ چالش‌های جدی فعالان صنعت پارچه

این فعال صنفی در ادامه به یکی از مشکلات قدیمی بازار پارچه، یعنی قاچاق، پرداخت و توضیح داد که برای بررسی این پدیده باید عوامل اقتصادی شکل‌گیری آن مورد توجه قرار گیرد.

وی توجیه اقتصادی را یکی از مهم‌ترین عوامل ایجاد قاچاق دانست و اظهار کرد که زمانی که واردات غیررسمی یک کالا از نظر هزینه و قیمت برای فعالان اقتصادی جذابیت پیدا می‌کند، زمینه گسترش این پدیده فراهم می‌شود.

جعفری در همین زمینه به هزینه‌های تولید داخلی اشاره کرد و مالیات، حق بیمه تأمین اجتماعی و هزینه‌های حمل‌ونقل را از جمله عواملی دانست که بر قیمت تمام‌شده محصولات تأثیر می‌گذارند.

وی افزود که افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل نیز به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم بر سایر بخش‌های اقتصادی اثر می‌گذارد و می‌تواند هزینه نهایی فعالیت‌های تجاری و تولیدی را افزایش دهد.

وی در توضیح نقش اتحادیه‌ها خاطرنشان کرد که این مجموعه‌ها باید ضمن حمایت از منافع اعضای خود، به حفظ رونق بازار نیز توجه داشته باشند؛

زیرا استمرار فعالیت کسب‌وکارها به وجود بازار فعال و گردش اقتصادی وابسته است.

جعفری شرایط فعلی بازار را با رکود قابل‌توجه در بخش‌های مختلف اقتصادی همراه دانست و تأکید کرد که مشکلات مزمن اقتصادی با تصمیم‌های مقطعی و راهکارهای کوتاه‌مدت برطرف نمی‌شوند.

اصلاحات اقتصادی نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت است

جعفری با اشاره به تجربه حضور خود در یک نشست مرتبط با بررسی شرایط اقتصادی و بازار، توضیح داد که در مقطعی با افزایش ناگهانی نرخ ارز و رسیدن آن به ۱۲ هزار تومان، بازار با التهاب مواجه شده بود و فعالان حاضر در جلسه به دنبال راهکاری فوری برای کنترل شرایط بودند.

وی در این زمینه تأکید کرد که مشکلات اقتصادی طی یک شب شکل نمی‌گیرند که بتوان آن‌ها را با یک تصمیم کوتاه‌مدت برطرف کرد. به گفته او، برخی از چالش‌های اقتصادی طی فرایندی دست‌کم ۱۰ساله و حتی ۲۰ساله شکل گرفته‌اند و برای اصلاح آن‌ها نیز باید برنامه‌ریزی مستمر و بلندمدت در نظر گرفت.

وی همچنین با اشاره به روند تغییر قیمت ارز و طلا در دوره‌های مختلف اقتصادی، افزایش‌های قابل‌توجه قیمت‌ها را از عوامل مؤثر بر دشواری فعالیت بازار دانست و بر ضرورت اتخاذ سیاست‌های پایدار و متناسب با واقعیت‌های اقتصادی تأکید کرد.

بخش خصوصی و تخصص‌گرایی؛ دو رکن توسعه اقتصادی

جعفری در ادامه، بخش خصوصی را یکی از ارکان اصلی اقتصاد فعال و پویا در جهان معرفی کرد و معتقد بود که توسعه اقتصادی بدون توجه به ظرفیت‌ها و نقش‌آفرینی این بخش امکان‌پذیر نخواهد بود.

وی با اشاره به تجربه حضور خود در یک سمینار تخصصی مد در ایتالیا، به نمونه‌ای از ظرفیت‌های فرهنگی و اقتصادی پارچه ایرانی در عرصه بین‌المللی پرداخت.

وی افزود که پس از بررسی موضوع، قرار شد این پارچه در ادامه با برند پرشین عرضه شود.

جعفری این تجربه را نمونه‌ای از اهمیت معرفی صحیح داشته‌های فرهنگی ایران در عرصه بین‌المللی دانست و اظهار کرد که ظرفیت‌های فرهنگی و تاریخی کشور می‌توانند در صورت معرفی مناسب، در بازارهای جهانی نیز مورد توجه قرار گیرند.

وی در ادامه با اشاره به نقش سازمان‌های بین‌المللی در حفظ میراث فرهنگی، بر ضرورت توجه به گویش‌ها، سنت‌ها و ویژگی‌های فرهنگی مناطق مختلف کشور تأکید کرد.

این فعال حوزه پارچه، تقسیم وظایف و تخصص‌گرایی را از الزامات مدیریت کارآمد دانست و عنوان کرد که انجام امور باید متناسب با دانش و تجربه افراد متخصص در هر حوزه باشد.

وی با اشاره به تجربه جهانی در تقسیم وظایف و تخصصی شدن فعالیت‌ها، معتقد است به‌جای تکرار مسیرهای آزموده‌شده، باید از تجربه‌های موفق جهانی استفاده کرد و در صورت نیاز، آن‌ها را با شرایط بومی کشور تطبیق داد.

کیفیت محصولات ایرانی؛ شرط حضور پایدار در بازارهای جهانی

جعفری با بازگشت به وضعیت صنعت پارچه کشور، رشد تولید داخلی در سال‌های گذشته را قابل‌توجه ارزیابی کرد و معتقد بود که این صنعت همچنان ظرفیت توسعه بیشتری دارد.

وی در عین حال، مشکلات صادرات را یکی از موانع پیش‌روی تولیدکنندگان دانست و توضیح داد که انتقال پول از مسیرهای غیرمستقیم و روش‌های پرهزینه، راهکار کاملی برای رفع مشکلات تجارت خارجی نیست.

به گفته وی، استفاده از روش‌های غیرمستقیم انتقال وجوه می‌تواند هزینه‌های مبادلات را افزایش دهد و در برخی موارد، حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد از ارزش اقتصادی فعالیت تجاری را کاهش دهد.

جعفری تأکید کرد که برای حضور مؤثر در بازارهای جهانی، باید کیفیت محصولات داخلی به‌صورت جدی ارتقا پیدا کند. از نگاه وی، رقابت بین‌المللی تنها با افزایش ظرفیت تولید امکان‌پذیر نیست و کیفیت، استاندارد و توان رقابتی محصولات نیز باید در اولویت قرار گیرد.

هوش مصنوعی و آموزش صنفی؛ گامی برای تحول کسب‌وکارهای سنتی

این فعال صنفی با اشاره به تحولات فناوری، هوش مصنوعی را یکی از ابزارهای تأثیرگذار بر آینده فعالیت‌های اقتصادی و تجاری دانست.

وی اظهار کرد که در اتحادیه پارچه‌فروشان تهران نیز آموزش هوش مصنوعی در دستور کار قرار گرفته است تا فعالان این حوزه با ظرفیت‌های فناوری‌های جدید آشنا شوند.

جعفری البته یادآور شد که آموزش این ابزارها برای فعالان بازار سنتی، به‌ویژه افرادی که آشنایی محدودی با رایانه و فناوری دارند، نیازمند برنامه‌ریزی و آموزش مقدماتی است.

وی با اشاره به گستردگی جامعه فعالان این حوزه در تهران عنوان کرد که بر اساس آخرین آمار مورد اشاره وی، حدود هفت هزار واحد صنفی در سطح شهر تهران در این بخش فعالیت دارند و نزدیک به ۵۰۰ هزار نفر در رسته پارچه مشغول کار و کسب درآمد هستند.

جعفری توضیح داد که اگرچه برخی فعالیت‌های مرتبط با صنعت پوشاک، از جمله دوخت لباس، پرده و محصولات دیگر، تحت پوشش اتحادیه‌های جداگانه قرار دارند، اما پارچه یکی از پایه‌های اصلی این زنجیره فعالیت اقتصادی محسوب می‌شود.

وی دوخت کت‌وشلوار، مانتو، پیراهن و لباس‌های مجلسی را از جمله حوزه‌های وابسته به مصرف و عرضه پارچه برشمرد و بر اهمیت ارتباط میان فعالان این بخش‌ها تأکید کرد.

توسعه ارتباطات صنفی و حرکت به‌سوی عدالت مالیاتی

جعفری درباره اقدامات خود در دوره فعالیت در اتحادیه پارچه‌فروشان تهران، توسعه ارتباطات با مجموعه‌های مرتبط را از محورهای مورد توجه دانست و اظهار کرد که در این مدت تلاش کرده است تعاملات صنفی و ارتباط با سازمان‌های مرتبط را گسترش دهد.

وی در این زمینه به ارتباط اتحادیه با اداره امور مالیاتی اشاره کرد و از تعاملات انجام‌شده با مدیران این مجموعه ابراز رضایت کرد.

به اعتقاد وی، نظام مالیاتی کشور در مسیر حرکت به سمت عدالت‌محوری قرار گرفته است، هرچند تغییر نگرش‌ها و سازگاری با رویه‌های جدید، نیازمند زمان و آموزش است.

جعفری با اشاره به سابقه طولانی مقاومت اجتماعی در برابر پرداخت مالیات، این موضوع را یکی از چالش‌های فرهنگی و اقتصادی کشور دانست و تأکید کرد که اصلاح این نگرش به آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی نیاز دارد.

وی نقش رسانه‌ها را در این زمینه نیز مهم ارزیابی کرد و پیشنهاد داد که موضوعات آموزشی و اجتماعی در کنار محتوای سرگرمی در تولیدات نمایشی مورد توجه قرار گیرند.

آینده صنعت پارچه در گرو پیوند تجربه، دانش و نوآوری

مجموع دیدگاه‌های مجتبی جعفری نشان می‌دهد که توسعه صنعت پارچه را نمی‌توان صرفاً به افزایش تولید یا گسترش واردات محدود کرد. از نگاه وی، ایجاد تعادل میان تولید، واردات و صادرات، کاهش هزینه‌های غیرضروری، مقابله با قاچاق، ارتقای کیفیت محصولات، استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، مجموعه عواملی هستند که می‌توانند مسیر پیشرفت این صنعت را هموار کنند.

در کنار این موضوعات، حفظ و معرفی میراث تاریخی پارچه و پوشش ایرانی، توسعه پژوهش‌های مردم‌نگارانه و توجه به آموزش عمومی نیز از محورهای مورد تأکید اوست.

جعفری با تکیه بر تجربه چنددهه‌ای خود در بازار، تحصیلات دانشگاهی در رشته‌های حقوق، مدیریت و جامعه‌شناسی و مسئولیت صنفی در اتحادیه پارچه‌فروشان تهران، بر ضرورت نگاه تخصصی، برنامه‌ریزی بلندمدت و استفاده از تجربیات جهانی تأکید دارد؛ رویکردی که در کنار شناخت ظرفیت‌های بومی می‌تواند زمینه‌ساز توسعه پایدارتر صنعت پارچه و منسوجات کشور باشد.